

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v **B.**, zastúpenej advokátskou kanceláriou **F.**, so sídlom v **B.**, proti povinnému **Š. D.**, bývajúcemu v **K.**, o **vymoženie 587,53 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 12 Er 4/2004, o dovolaní a odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 6. septembra 2013 sp. zn. 11 CoE 68/2013, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 6. septembra 2013 sp. zn. 11 CoE 68/2013 **z a s t a v u j e .**

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 6. septembra 2013 sp. zn. 11 CoE 68/2013 **o d m i e t a .**

Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Rožňava poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe notárskej zápisnice spísanej 18. októbra 2003 notárom JUDr. O. Ď. pod sp. zn. N..

Uznesením z 29. novembra 2012 č. k. 12 Er 4/2004-22 Okresný súd Rožňava exekúciu zastavil. Trovy exekúcie nepriznal. V odôvodnení uviedol, že oprávnená a povinný uzavreli zmluvu o úvere. Z predloženej notárskej zápisnice zistil, že na jej spísanie bol v zmluve o úvere povinným splnomocnený advokát Mgr. T. K.. Súd prvého stupňa konštatoval, že právneho zástupcu povinného vybrala, resp. priamo určila v predtlačenej zmluve o úvere oprávnená, povinný nemohol ovplyvniť jej obsah. Takto splnomocnený zástupca si vo vzťahu k povinnému nemohol plniť a ani neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo

zákona. Splnomocnený zástupca povinného teda v rozpore s právnou úpravou uvedenou v Občianskom zákonníku a v zákone o spotrebiteľských úveroch uznal pred notárom v mene povinného dlh s tým, že notárska zápisnice sa stane exekučným titulom. Súd prvého stupňa považoval takýto právny úkon, urobený Mgr. K. ako splnomocnencom povinného, v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka za neplatný, odporujúci zákonu, priečiacemu sa dobrým mravom a vykonaný na základe absolútne neplatného splnomocnenia v zmysle § 53 ods. 1 a 4 Občianskeho zákonníka. Na základe uvedeného súd prvého stupňa exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku a § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 104 ods. 1 O.s.p. zastavil. Trovy exekúcie nepriznal, nakoľko súdny exekútor na výzvu súdu prvého stupňa oznámil, že si trovy exekúcie neuplatňuje.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Košiciach uznesením zo 6. septembra 2013 sp. zn. 11 CoE 68/2013 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o zastavení exekúcie a o trovách exekúcie. Návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že súd prvého stupňa úplne zistil skutkový stav a vec posúdil podľa správnych zákonných ustanovení, ktoré aj správne vyložil a na zistený skutkový stav ich správne aplikoval. Poznamenal, že dospel k správne záveru aj o existencii rozporu záujmov medzi povinným a jeho splnomocneným zástupcom, ktorého určila na predtlačí zmluvy o úvere práve oprávnená. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je z tohto dôvodu plnomocenstvo obsiahnuté v zmluve o úvere na zastupovanie povinného pre rozpor so zákonom neplatné (§ 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Súd prvého stupňa, po zistení, že exekúcia v danej veci je vedená na základe nespôsobilého exekučného titulu, správne exekúciu zastavil. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil, stotožniac sa so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a s jeho odôvodnením, na ktoré v celom rozsahu poukázal. Návrh oprávnenej na prerušenie konania odvolací súd zamietol s odôvodnením, že v predmetnom konaní nenastal žiadny z dôvodov uvedených v § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. pre prerušenie konania podľa osobitného zákona a nie je potrebné obrátiť sa s navrhovanými predbežnými otázkami oprávnenej na Súdny dvor Európskej únie.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie (vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania), ktorým žiadala napadnuté rozhodnutie v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená aj dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 17/2013, 2 Cdo 83/2013, 2 ECdo 20/2013, 2 CoE 28/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 CoE 46/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 313/2013, 2 CoE 115/2013, 2 ECdo 26/2014, 2 CoE 122/2014, 2 ECdo 27/2014, 2 CoE 26/2014, 2 ECdo 57/2014, 2 CoE 41/2014, 2 ECdo 74/2014, 2 CoE 54/2014, 2 ECdo 76/2014, 2 CoE 67/2014, 2 ECdo 122/2014, 2 CoE 87/2014, 2 ECdo 161/2014, 2 CoE 113/2014, 2 ECdo 178/2014, 2 CoE 126/2014, 2 ECdo 262/2014, 1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 238/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 7 ECdo 252/2014, 7 CoE 163/2014, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania, ako aj k odmietnutiu dovolania), v celom

rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. februára 2015

JUDr. Viera Petříková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová